

[Aksel Larsen.]

Forskel paa, hvad man kan tvinge det borgerlige Samfund til, og hvad man beder det borgerlige Samfund om.

Paralleller med Sovjetunionen har intet Værd. Det er det bestaaende Samfund og dets Grundlov og Straffelov, Samfundets Repræsentanter her skulde forsøge at forsvare, men det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde det ved udelukkende at beskæftige sig med et andet Lands Straffelov.

Det er ganske givet, og efter den Presse-kampagne, der for Tiden føres i „Social-Demokraten“, skulde man ikke tro, at man fra socialdemokratisk Hold vilde bebrejde os det, at vi forsvarer længst muligt alle de saakaldte Rettigheder, som kan tillade et revolutionært Parti at drive sin Agitation og sin Virksomhed, at vi ikke lader os frarøve nogen af disse Positioner uden Kamp, men udnytter enhver Mulighed, herunder ogsaa de parlamentariske Talerstole, for at drive denne Agitation.

Det er derfor, vi har stillet denne Forespørgsel; det er derfor, vi har opstillet Viggo Lund Poulsen paa vor Liste, fordi vi ønsker at gøre Arbejderne opmærksomme paa, hvorledes Demokratiet i Danmark ser ud, og fordi vi vil gøre alt, hvad der staar i vor Magt, for at tvinge Myndighederne til at give Viggo Lund Poulsen fri. Han er Medlem af vor Partiledelse, vi kan daarligt undvære ham i Arbejdet; derfor fører vi netop denne Kampagne, og saadan gør vi i alle Tilfælde, fordi vi ikke løber rundt og søger letkøbte Martyrglorier, men er Folk, som har alvorlige Ting for.

Men det er ganske paafaldende, at de Herrer Socialdemokrater, i dette Tilfælde med ubetinget Tilslutning af det ærede Medlem Hr. Pürschel, ønsker at indlede en Diskussion om Heltemod i Forbindelse med saadanne Sager. Jeg skal være saa barmhjertig ikke at gaa saa langt udenfor Danmarks Grænser eller saa længe udenfor Danmarks Grænser, som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde, og detaillerede optræve, hvorledes Førerne for det tyske Socialdemokrati, de Herrer Braun og Noske og andre, ved, som min Partifælle sagde, at krybe til Hagekorset, sikrede sig deres Pension og deres Lønninger og ved at nedlægge deres Rigsdagsmandater skaffede sig Sikkerhed for ikke at lide personlig Overlast, eller hvorledes det tyske Socialdemokratis Repræsentant i det internationale Bureau er traadt ud af dette og har meldt sig ud af Andet Internationale for ikke at løbe nogen personlig Risiko i Tyskland.

Jeg skal ikke komme ind paa det tyske

Socialdemokratis Holdning, men jeg vil rigtignok sige, at det er tankevækkende Læsning at læse Dagens „Social-Demokraten“, det er en tankevækkende Karakteristik, som i Anledning af Andet Internationales Opraab og Beslutning gives netop af det tyske Socialdemokratis Metoder, de Metoder, som det danske Socialdemokrati følger.

Jeg skal erindre om en enkelt Begivenhed herhjemme fra. Det var i Aaret 1920; da skete der noget her i Landet, og da kunde der godt gives Amnesti, og jeg har ikke hørt noget om, at den nuværende Justitsminister paa noget Punkt er uenig i, at der blev givet Amnesti ved den Lejlighed. Dér var der Politikere, der maaske ved en Fejltagelse var steget op paa Taget af en Automobildroske og sagde „Republik“ og andre stygge Ting; men da de opdagede, hvor langt de var kommet ud, sluttede de et Forlig, hvis vigtigste Paragraf blev, at politiske Forseelser maa ikke forfølges strafferetligt; der gives Amnesti for alt, hvad der er begaaet til Dags Dato. Det minder i Sandhed om personligt Heltemod og den Slags Ting.

De Herrer ledende Socialdemokrater og den socialdemokratiske Presse — og nu faar de Tilslutning af det ærede Medlem Hr. Pürschel — er saa flinke til at komme springende til os Kommuniste og sige: I skal være Helte, I skal være Martyrer, det er jeres Opgave og jeres Pligt! Vi ved, at disse Udtalelser dækker et hos dem slet skjult Ønske om at se os fysisk uskadeliggjort ved Indespærring. Men vi ved ogsaa, at det er den Slags Ting, som maa betegnes som Provokation, fordi man her vil forsøge at bilde Masserne noget ind og derved faa dem til at lade være med at følge det kommunistiske Parti.

Op i den Retning er der jo et glørværdigt Forbillede. Man kan blot erindre sig Indledningen til de nuværende Begivenheder i Tyskland. Det var i Januar Maaned 1919, at de tyske Socialdemokrater som øverste Befalingsmænd over det tyske Riges bevåbnede Magt slog Arbejderrevolutionen i Berlin ned, og hvor man i Berlin i „Vorwärts“ skrev Digte, hvor man fortalte om Rosa Luxemburgs og Karl Liebknechts kolossale Fejghed, for medens i Tusindvis af Arbejdere var skudt ned, saa var Rosa Luxemburg og Karl Liebknecht endnu i Live. Dagen efter at man havde skrevet dette, som ligger paa Linie med det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussens Tale i Dag, var det lykkedes de samme Bander at myrde Rosa Luxemburg og Karl Liebknecht, og man maa betragte disse Begivenheder hi-